

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1528/2503

อัยการจังหวัดตรังโจทก์ นายเจต เครือเดียว ที่1นายเพียร ทองเสนห์ ที่ 2จำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 122, ม. 290

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 122, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 142, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานลักทรัพย์ที่ถูกยึดหรืออายัดไปตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 มาตรา 290 นั้น หาได้ถูกประมวลกฎหมายอาญายกเลิกไปโดยสิ้นเชิงไม่ แม้ความผิดฐานลักทรัพย์ที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดจะไม่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา แต่การเอาทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดรักษาไว้ไปโดยทุจริต ก็คงยังเป็นความผิดตามมาตรา 142 ประมวลกฎหมายอาญาอยู่ (ประชุมใหญ่ ครั้งที่ 28/2503)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เจ้าพนักงานได้ทำการจับกุมจำเลยทั้งสองได้พร้อมด้วยข้างฟ้ง ๑ เชือก เป็นของกลาง ในข้อหาสมคบกันมีข้างไว้ในครอบครองโดยไม่ได้จดทะเบียนและฐานรับของ โจร ในระหว่างควบคุมจำเลยและนำข้างที่ถูกเจ้าพนักงานยึดไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวน จำเลยได้บังอาจสมคบกันลักเอาข้างนั้นไป ขอให้ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๙๐, ๒๙๓, ๒๙๔, ๒๙๖ จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยทั้งสองได้เจตนาทุจริตสมคบกันเอาข้างของกลางไปเสียจากเจ้าพนักงานจริงดังฟ้อง แต่จะลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์ที่ถูกยึดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๙๐ ไม่ได้ เพราะถูกยกเลิกไปแล้ว จึงพิพากษายกฟ้องในข้อหาฐานลักทรัพย์ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ ให้ลงโทษจำเลยตามมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จำคุกฐานลักทรัพย์ที่ยึดมีกำหนด ๑ ปี จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ความผิดฐานลักทรัพย์ที่ถูกยึดหรืออายัดไปนั้น เดิมมีบัญญัติไว้ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๙๐ แต่หาได้มีบัญญัติไว้ในหมวด ๑ ลักษณะ ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ไม่ คงมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๒ ซึ่งอยู่ในหมวด ๑ ลักษณะ ๒ อันเป็นความผิดต่อเจ้าพนักงาน ปัญหาจึงมีว่า ตามฟ้องของโจทก์นั้น จะลงโทษจำเลยตามมาตรา ๑๔๒ ประมวลกฎหมายอาญาได้หรือไม่ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยโดยมีประชุมใหญ่แล้ว เห็นว่า ในข้อหาว่า จำเลยเอาข้างรายนี้ไปเสียจากผู้เสียหายนั้น โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสองลักทรัพย์ที่เจ้าพนักงานยึดมาเพื่อนำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีและเพื่อโฆษณาหาเจ้าของตามกฎหมายฟ้องของโจทก์จึงไม่ใช่เป็นการกล่าวอ้างถึงความผิดฐานลักทรัพย์แต่อย่างเดียว แต่โจทก์ได้บรรยายข้อความไว้ด้วยว่า จำเลยได้เอาไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานได้ยึดรักษาไว้อันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๒ ประมวลกฎหมายอาญา นั่นเอง ความผิดฐานลักทรัพย์ที่ถูกยึดหรืออายัดไปตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๒๙๐ นั้น หาได้ถูกประมวลกฎหมายอาญายกเลิกไปโดยสิ้นเชิงไม่ แม้ความผิดฐานลักทรัพย์ที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดจะไม่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา แต่การเอาทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดรักษาไว้ไปโดยทุจริต ก็คงยังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๒ ประมวลกฎหมายอาญาอยู่ เมื่อการกระทำของจำเลยตามที่โจทก์กล่าว

ในฟ้องเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๒ ประมวลกฎหมายอาญาแล้ว จำเลยก็ย่อมมีความผิดและถูกลงโทษตามมาตรา ๑๕๒ นี้ได้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาชอบแล้ว พิพากษายืน

องค์คณะ

ประกอบ หุตะสิงห์ · คร้าม สีวาระวิโรจน์ · พจน์ ปุษปาคม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1528/2503>